III Niedziela Wielkiego Postu C

Tekst Ewangelii (*?k* 13,1-9): W tym samym czasie przyszli niektórzy i donieśli Mu o Galilejczykach, których krew Piłat zmieszał z krwią ich ofiar. Jezus im odpowiedział: «Czyż myślicie, że ci Galilejczycy byli większymi grzesznikami niż inni mieszkańcy Galilei, że to ucierpieli? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie. Albo myślicie, że owych osiemnastu, na których zwaliła się wieża w Siloam i zabiła ich, było większymi winowajcami niż inni mieszkańcy Jerozolimy? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy tak samo zginiecie».

I opowiedział im następującą przypowieść: «Pewien człowiek miał drzewo figowe zasadzone w swojej winnicy; przyszedł i szukał na nim owoców, ale nie znalazł. Rzekł więc do ogrodnika: "Oto już trzy lata, odkąd przychodzę i szukam owocu na tym drzewie figowym, a nie znajduję. Wytnij je: po co jeszcze ziemię wyjaławia?" Lecz on mu odpowiedział: "Panie, jeszcze na ten rok je pozostaw; ja okopię je i obłożę nawozem; może wyda owoc. A jeśli nie, w przyszłości możesz je wyciąć"».

«Si no os convertís, todos pereceréis del mismo modo»

Kardynał Jorge MEJÍA Archiwariuszem i Bibliotekarzem Świętego Kościoła Rzymskiego
(Città del Vaticano, Watykan)

Dzisaj jest trzecia niedziela Wielkiego Postu i czytanie ewangeliczne wzywa nas do pokuty i nawrócenia. A raczej, do zmiany naszego życia.

“Nawrócić się” w języku Ewangelii oznacza przemianę postawy wewnętrznej, ale także zewnętrznego stylu. Jest to jedno z naczęściej używanych słów w Ewangelii. Przypomnijmy sobie, że przed przyjściem Jezusa Chrystusa, Jan Chrzciciel określał proroctwo tym samym wyrażeniem: «Głosił chrzest nawrócenia» (Mk 1,4). I również proroctwo Jezusa opiera się na takich słowach: «Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię» (Mk 1,15).

To dzisiejsze czytanie jest mimo wszystko charakterystyczne i wymaga wnikliwej uwagi i konkretnej odpowiedzi. Można powiedzieć, że pierwsza jego część z dwoma odniesieniami historycznymi (krew przelana przez Piłata i zawalenie się wieży), zawiera ostrzeżenie. Nie można tego nazwać inaczej!: rozpacz

z powodu dwóch nieszczęść wówczas odczuwanych i opłakiwanych, ale Jezus Chrystus z wielką powagą mówi do nas wszystkich: —Jeśli nie zmienicie swojego życia «wszyscy podobnie zginiecie» (Łk 13,5).

Wskazuje to na dwie sprawy. Po pierwsze, na absolutną powagę zobowiązania chrześcijańskiego. I po drugie, że nie respektowanie go zgodnie z wolą Boga, prowadzi do śmierci, lecz nie na tym świecie, ale dużo gorszej, na tamtym: do wiecznego zatracenia. Obydwa obrazy śmierci nie są niczym innym dla nas niż przedstawieniem innej śmierci, nieporównywalnej z tą pierwszą.

Każdy wie, jak to wymaganie zmiany do niego się odnosi. Nikt nie jest pominięty. A jeśli to nas niepokoi, to druga część jest pocieszeniem. Winiarz, którym jest Pan Jezus, prosi właściciela winnicy, swojego Ojca, aby poczekał jeszcze rok. A w tym czasie On zrobi wszystko, co możliwe (i niemożliwe, umierając za nas), aby winnica wydała owoce. A więc, zmieńmy nasze życie! Takie jest przesłanie Wielkiego Postu. Potraktujmy je na serio. Święci, tacy jak na przykład Święty Ignacy, choć późno w swoim życiu, ale dzięki łasce Boga zmienił się i zachęca nas do zmiany.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Tajemnica. —Tajemnica poliszynela: światowe kryzysy są kryzysami świętych» (Święty Józef Maria Escriva)
- «Trzeba przyznać, że rozwój ekonomiczny jest skażony dramatycznymi odchyleniami i problemami. To wszystko w sposób nieunikniony stawia nas wobec decyzji, które coraz bardziej dotykają sensu istnienia człowieka, który tak naprawdę nie może uciec przed swoją naturą» (Benedicto XVI)
- «Zamiana środków i celów, która prowadzi do nadania wartości celu ostatecznego temu, co jest jedynie środkiem do jego osiągnięcia, lub do traktowania osób jako zwykłych środków ze względu na jakiś cel, rodzi niesprawiedliwe struktury (...). Trzeba więc odwoływać się do duchowych i moralnych zdolności osoby oraz do stałego wymagania jej wewnętrznego nawrócenia, by doprowadzić do zmian społecznych, które rzeczywiście służyłyby osobie» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1887-1888)